

Fryderyk Chopin – życie i twórczość – lata młodości i nauki

Zapraszam Cię dzisiaj na wycieczkę śladami naszego wielkiego kompozytora Fryderyka Chopina.

Pierwszymi nauczycielami małego Chopina byli: jego mama, a po niej pianista Wojciech Żywny. W wieku 13 lat Fryderyk rozpoczął naukę w szkole. Uczęszczał najpierw do liceum warszawskiego, a potem do szkoły głównej muzyki w Warszawie. W czasach licealnych poznał osoby, z którymi przyjaźnił się przez całe życie. Szkolni koledzy wspominali kompozytora jako chłopca grzecznego i sympatycznego, ale lubiącego płać figle.

W dzieciństwie Chopin kilkakrotnie spędzał wakacje u swoich kolegów, w posiadłościach ich rodziców – między innymi w Poturznicy i Szafarni. Poznał wówczas obrzędy i zwyczaje mieszkańców okolicznych wsi, a także brał udział wiejskich uroczystościach i zabawach.

Dzięki temu często **słuchał muzyki ludowej**. Nawiązywał do niej później we własnej twórczości. Rytmy mazura, kujawiaka i oberka można bez trudu rozpoznać w jego **mazurkach**. Te krótkie utwory Chopina na fortepian uznano za arcydzieła ze względu na różnorodność melodii i nastroju oraz liczne nawiązania do polskiej tradycji.

Z Szafarni Chopin pisał do rodziców zabawne listy w formie gazety zatytułowanej „Kurier Szafarski”. Z humorem opisywał w nich codzienne wydarzenia, np. *„Wczoraj w nocy kot, zakradłszy się do garderoby, stłukł butelkę z sokiem; lecz jak z jednej strony wart szubienicy, tak z drugiej strony zasługuje na pochwałę, bo sobie najmniejszą wybrał”*.

W 1826r. Chopin wyjechał na kurację do Dusznik-Zdroju.

Tam wziął udział w koncercie charytatywnym, co opisał „Kurier Warszawski” w numerze z 22 sierpnia 1826 r.

W Szkole Głównej Muzyki Chopin nie uczył się grać na fortepianie. Studiował jedynie kompozycje i teorię muzyki u Józefa Elsnera. Profesor stwierdził, że lekcje gry mogą zaszkodzić umiejętnościom utalentowanego pianisty.

O uznaniu dla Chopina świadczy między innymi opinia, którą Elsner wystawił młodzieńcowi na zakończenie studiów:

„Szczególna zdatność – geniusz muzyczny”.

W okresie studenckim Chopin skomponował dwa koncerty fortepianowe e-moll i f-moll.

W wieku 19 lat też Chopin ukończył naukę, a rok później opuścił Polskę, jak się potem okazało – na zawsze. Wyjechał 2 listopada 1830 r. Kompozytora żegnali przyjaciele, którzy podarowali mu srebrne pucharek z garścią ojczystej ziemi. Odśpiewali także kantatę **Zrodzony w polskiej krainie**, skomponowaną na część Chopina przez Józefa Elsnera. Pieśni ta zawierała słowa otuchy i życzenia pomyślności:

***Choć opuszczasz nasze kraje,
lecz serce twoje w pośród nas zostaje;
pamięć twój talentu istnieć u nas będzie,
życzymy ci serdecznie pomyślności wszędzie.***

Z albumu Pani Justyny

Fryderyk Chopin – lata młodości i nauki

Chopin był dobrym uczniem i zdolnym studentem. W latach szkolnych okazał się też znakomitym pianistą i utalentowanym kompozytorem. Odbył w tym okresie wiele podróży po Polsce i za granicę. W listach do bliskich opowiadał o swoich wrażeniach i przygodach oraz o poznawanych ludziach. Bogata korespondencja świadczy o talencie literackim artysty.

Portret Konstancji Gładkowskiej

W 1829 r. Chopin zakochał się w Konstancji Gładkowskiej – studentce śpiewu. Oba swoje koncerty fortepianowe skomponował pod wpływem tego uczucia.

W trakcie młodzięcych podróży Chopin odwiedził Płock, Gdańsk, Poznań, Wrocław i wiele innych miejscowości. Zagrał dla publiczności w Dusznikach-Zdroju, zwiedził Berlin i z sukcesem koncertował w Wiedniu.

Piętnastoletni Chopin grał na organach w trakcie niedzielnych mszy dla uczniów Liceum Warszawskiego odprawianych w kościele Wazytek.

Zapraszam Cię do posłuchania Koncertu fortepianowego e - moll

https://www.youtube.com/watch?v=rs8rrW4s_rs

A gdybyś chciał posłuchać ciekawostek o Fryderyku Chopinie, koniecznie zajrzyj tutaj:

https://www.youtube.com/watch?v=wFj4_vXmyj4&t=48s

Życzę Ci dobrego i bardzo rozśpiewanego dnia!

Ewa Szkólnik